

LA DROLLA DE LAS CAMISAS

Olivièr, dròlle d'un ricas entrepreneire d'Alès que lo vòu maridar amb una rica eiritièra de sas relacions landa per las carrièras de Montepelhièr ont es censat faire d'estudis de drech. A fach la conissença d'une pichòta emplegada que vend de camisas e que n'es amorós. Mas descorbrís qu'aquela, sembla ben qu'a una vida dobla e que còps putaneja. Alara pren la decision de copar sa relacion amb ela...

Mas lo jorn, òm seguís pas forçadament los conselhs de la nuèch: Olivièr volià que Laura saueguèsse tot çò que lo conflava coma un pesolh, e adoncas, tre las nòu ouro, se gandiguèt à la Carrièra Granda, juste lo temps de li liassar faire la dobertura dau magasin.

Quora arrivèt, la dròlla acabava de pausar un lòt de camisas en sòlda sus lo taulièr de defòra: tre que lo veguèt, un reflexi defensiu la butèt dedins lo comèrci, pròba de sa vergonha.

Adoncas, dau moment que se volià pas explicar amb Olivièr, cavalisca ! seriá forçada d'o faire amb un client... S'apoderant de la primièra camisa que se presentèt, Olivièr l'acamegèt dins lo magasin, e lo trelhon de la pòrta que se barrava, un besonha dau tèmps onte Bèrta filava, restontiguèt coma un clas. Laurà lo regardèt d'un biais espantat: Olivièr compreguèt qu'èra pas sola, una lampa a ampola nusa esclairava lo membre de darrièr e l'òm entendíá quauqu'un que borjonava. Lo patron de Laurà, de tota evidèncià... e quau sap, èra ben leu tanben son tipe, autrament coma comprendre los uèlhs supliaquents de la dròlla ? Olivièr arrivava coma un chin dins un jòc de quilhas, e probable que Laura cranhissiá tanben per sa plaça.

Los dos joines demorèron un long moment sens ren dire, fins qu'Olivièr s'avisèt que lo mudige e l'espant de Laura venián de çò que teniá el, dins la man : una camisa abominabla, una pelha virtuala, una traça de bòna per las arnas, que degun l'aviá volguda fins a aquel moment, escapada de sòldas contunhas maugrat de ptactica mens exigenta fariá la bèba, boi!

Olivièr se sovenuèt de son oncle Berton, lo parent paure de la failha : aviá a son ostau una camisa parièra que servissiá de coja a son vielh chin estropiat, una malurosa bèstia ronhosa que perdiá totes sospèus, mudant la dicha camisa en matalás de crins.

Perqué aquela ropilha a carrèus violetás, aquel rossinhòl èra vengut cantar sus son talièr? Estant qu'èra de la mena à despanar un capusaire o un païsan per expandir de fèms... amb l'avantagi que las margas podián servir de mocador per cas d'avedre las mans ocupadas ?

Laura prenguèt la aisa, e après l'avedre virada e revirada, prononcièt : « Mas es una talha trp avantatjosa per vos, monsur! Vos pòde proposar un article mai convenient, en respiech amb vòstre atge... »

- Per ardar las abras, aquò farà l'faire, perque compte quitar aquela vila poirida per anar dins una cambrossa onte se vei degun.

- S'aquò capita, de segur qu'aquela camisa es çò que vos fau. Pron de laisser sortir lo panèl sus las braias, avètz aqui una bona blòda per pas gaire de moneda."

"- Olivièr aviá enveja de la orcigar. Pasmens capitèt de s'amiasar:

- Autrament, es que se pòt trobar en cò vostre de causas mai elegantas qu'aquel besonha ? Per un rendètz-vous per exemple ? »

Vesent que son patron èra partit de per darrièr, Laurá venguèt rebeclaira :
« - Se se tracha d'un rendètz-vous sus la Placeta, gardatz aquela pelha, amai que farètz sensacion ! »

La Placeta, Olivèr sabiá ben qu'èra lo luòc de recampament de totes los caracas de Montpelhièr. Las camisa desbralhada, lo litron de rtge, e fai tirar...

« - Non faguèt lo dròlle, se tracha d'un rendètz-vous amb una filha...

- Alara es mai dalicat..."

E Laurà s'escampèt dins una granda desmonstracion per trobar que la demanda d'Olivèr se podiá pas satisfaire en un brieu de tèmps... Perqué faliá téner compte de la dròlla que li voliá paire, amai se se trobava de l'entorn d'aquela dròlla. La persona èra d'un mitan que se crei, un mitan capelut ? Per la primièra visita, lo bon ton comandava la rigor, un còl brisa e perqué pas ? Lo nos papilhon per mai de chiquet ; una camisa de serada ben causida remplaça aisidament una carta de visita, subretot se l'intencion dau dròlle èra de devenir Monsur Gendre e de se maridar ambuna fortuna. Ara, se mai versemblable, somiava a quauqua estudianta, èra pas parièr, e se teniá mai a la camisa quau tee-shirt coma se ditz en francès, se podiá cercar mai de fatasia, mas encara faliá téner compte de particulatitats segond la facultat frequentada: las Letras fasián mai bomian que las Sciencias e subretot la Teologia, lo Drech demandava de sacrificar au rede coma la justícia, coma per ma medecina que, ela, comandava en mai, la gravata assortida, amai lo nos papilhon.

"- Non faguèt Olivèr, se tracha d'una dròlla à papá, nimi d'estudianta – e sustor pas d'una estuianta en drech o en medecina, o en potingariá – mas d'una emplegada dau comèrci, çò que complica lo problèma, estant que son de dròllas que vos escandalhon sus vòstre biais de defòra mai que d'autre monde: vos legisson coma d'autres dins de libres, de saberuts, amai dins los babaròts coma d'ecclesiatics.

(Dins la seguida dau raconte, coma Laurà prendrà las mesuras dau còl d'Olivèr, aquel ne'n profiter per li faire un potò: Cantats, cantatz pichòtas emplegadas dau comèrci...)